

Posudek vedoucí práce

Marta Zitová založila v roce 2018 divadelní soubor při ZŠ v Odolené Vodě. V rámci svého bakalářského projektu chtěla s tímto začínajícím souborem pracovat na dramatizaci tří starověkých bájí z knihy Hany Doskočilové *Diogenés v sudu*. Tento projekt stejně jako mnoho jiných však zásadně poznamenala pandemie. Po přerušení práce zapříčiněné vládním nařízením už soubor svou činnost neobnovil a rozpadl se. Bakalářská práce tedy nabízí z velké části pouze záměry a plány autorky.

První část práce seznamuje čtenáře s okolnostmi vzniku skupiny (přičemž dle mého názoru trochu nadbytečně nastiňuje situaci dramatické výchovy na malých městech), nabízí portréty konkrétních členů skupiny (které trochu ztrácí smysl, neboť není možné sledovat vývoj či reakce členů v rámci procesu), odůvodňuje výběr předlohy, nastiňuje základní plán inscenace a stanovuje cíle procesu.

Druhá část se týká samého počátku inscenačního procesu, který ještě mohl probíhat „naživo“ se skupinou.

Třetí nejrozsáhlejší část se potom věnuje dalším krokům inscenačního procesu, které zůstaly pouze ve fázi plánu. Nenabízí plán všech hodin, ale pouze vybrané ukázky procesu. Obsahuje také úvahy o scénografii, kostýmech, základních principech inscenování a vývoje inscenace během reprízování a stanovuje otázky pro případnou reflexi procesu.

Mezi přílohami potom najdeme i návrh celého scénáře.

Autorka si dobře uvědomuje a opakovaně na to upozorňuje, že práce se skupinou by nutně její plány proměnila. Zabývá se například možnými riziky a opatřeními, jak jim čelit. V inscenačním procesu potom přímo počítá s tím, že by její návrhy, včetně těch zásadních jako je výběr konkrétních bájí, volba rámce a podobně, mohly částečně nebo zcela ustoupit výsledkům tvorby souboru. Její plány jsou tedy prezentovány spíše jako pečlivá příprava, z níž lze vykročit mnoha směry.

Z celé bakalářské práce je patrný nejen ohled na malé zkušenosti skupiny, ale zejména vědomá snaha rozvíjet její schopnost využívat rozličné podoby divadelního jazyka. Tento cíl, ačkoli to autorka přímo neuvádí, se zdá být přímo primárním, zásadně určujícím proces i podobu scénáře. Autorka využívá živé obrazy, pantomimu, práci s loutkou, zvukové etudy, vyjádření pohybem a další. V procesu postupuje od jednodušších metod k těm složitějším, v inscenaci volí principy vhodné pro začínající skupinu, které míří ke zkratce, stylizaci, metafoře, zjednodušení.

Místy je autorka možná až příliš stručná, zejména v detailním stanovení cílů práce, či hledání témat a významů. Ve stručném výčtu cílů například zcela chybí cíl rozšíření vědomostí mimo jiné z oblasti historie a literatury. Tedy seznámení žáků s obdobím starověku, s konkrétní bájí apod. Chybí také úvaha nad tématy jednotlivých bájí, zdůvodnění tradiční pětistupňové výstavby jednotlivých příběhů v navrženém scénosledu a podobně. Z popisu inscenačního procesu je však zřejmé, že autorka projekt

promýšlí do hloubky, výběr konkrétní techniky zvažuje vzhledem k fázi práce i vzhledem k výsledné inscenaci. Ačkoli to nezmiňuje a nezdůvodňuje, je například zjevné, že autorka vědomě pracuje s dramatickou situací, je pro ni důležitá při úvahách o rámci, posiluje ji v prezentaci jednotlivých příběhů.

Práci Marty Zichové považuji i přes ztížené podmínky za propracovanou a smysluplnou. Věřím, že dobře připravený projekt bude moci ve své budoucí praxi ještě využít.

Tuto bakalářskou práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení B.